

## Με δυο λόγια, η αποτελεσματικότητα της προσευ-χής μας εξαρτάται:

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



**πρώτον**, από το αν είμαστε άξιοι να λάβουμε ό,τι ζητάμε· **δεύτερον**, από το αν προσευ-χόμαστε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού· **τρίτον**, από το αν προσευχόμαστε αδιάλειπτα· **τέταρτον**, από το αν για όλα καταφεύγουμε στο Θεό· **πέμπτον**, από το αν ζητάμε εκείνα που είναι ωφέλιμα σ' εμάς. Και δίκαιοι ακόμα να παρακαλέσουν τον Κύριο, δεν θα εισακουστούν, αν δεν πρέπει.

Ποιός ήταν δι-καιότερος από τον Παύλο; Και όμως, επειδή ζήτησε κάτι που δεν θα τον ωφελούσε, δεν εισακούστηκε. «Τρεις φορές παρακάλεσα γι' αυτό τον Κύριο», γρά-φει ο ίδιος, «και η απάντησή Του ήταν: «Σου αρκεί η χάρη μου»» (Β' Κορ. 12:8-9). Αλλά και ο Μωσής δεν ήταν δίκαιος; Ε, ούτε κι εκείνος εισακούστηκε. «Φτά-νει πια!», του είπε ο Θεός (Δευτ. 3:26), όταν ζητούσε να μπει στη γη της

επαγγελίας. Πέρα απ' αυτά, όμως, υπάρχει και κάτι άλλο που αχρηστεύει την προσευχή μας, και αυτό είναι η **αμετανοησία**. Προσευχόμαστε, ενώ επιμένουμε στην αμαρτία. Έτσι έκαναν οι Ιουδαίοι, γι' αυτό ο Θεός είπε στον προφήτη Ιερεμία: «Μην προσεύχεσαι για το λαό αυτό! Δεν βλέπεις τι κάνουν;» (Ιερ. 7:16-17). Δεν απομακρύνθηκαν, λέει, από την ασέβεια. Κι εσύ με παρακαλός γι' αυτούς; Δεν σ' ακούω! Όταν, πάλι, ζητάμε κάτι **κακό εναντίον των έχθρων μας**, όχι μόνο δεν το πραγματοποιεί ο Θεός, αλλά και παροργίζεται. Γιατί **η προσευχή είναι φάρ-μακο**. Κι αν δεν γνωρίζουμε πως πρέπει να χρησιμο-ποιήσουμε ένα φάρμακο, δεν θα ωφεληθούμε ποτέ από τη δύναμή του.

Πόσο μεγάλο καλό είναι **η συνεχής προσευχή**, το μαθαίνουμε από τη Χαναναία εκείνη του Ευαγγελίου, που δεν σταματούσε να κραυγάζει: «Ελέησέ με, Κύ-ριε!» (Ματθ. 15:22). Κι έτσι, αυτό που αρνήθηκε ο Χριστός στους αποστόλους, τους μαθητές Του, το πέ-τυχε εκείνη με την υπομονή της. **Ο Θεός**, βλέπετε, **προτιμά για τα δικά μας ζητήματα να Τον παρακαλάμε εμείς οι ίδιοι**, που είμαστε και υπεύθυνοι, **παρά να Τον παρακαλούν άλλοι για λογαριασμό μας**. Όταν έχουμε την ανάγκη ανθρώπων, χρειάζεται και χρήματα να δαπανήσουμε και δουλόμενα να κο-λακέψουμε και πολύ να τρέξουμε. Γιατί οι άρχοντες του κόσμου τούτου όχι μόνο δεν μας δίνουν εύκολα ό,τι τους ζητάμε, αλλά συνήθως ούτε καν να μας μι-λήσουν δεν καταδέχονται. Πρέπει πρώτα να πλησιά-σουμε τους ανθρώπους που είναι κοντά τους -υπηρέ-τες, γραμματείς, υπαλλήλους κ.ά- και να τους καλο-πιάσουμε, να τους εκλιπαρήσουμε, να τους προσφέ-ρουμε δώρα. Έτσι θα εξασφαλίσουμε τη μεσολάβησή τους στους αρμόδιους αξιωματούχους, για το διακα-νονισμό της όποιος υποθέσεώς μας. Ο Θεός, απεναντίας, **δεν θέλει μεσολαβητές**. Δεν χρειάζεται να Τον παρακαλούν άλλοι για μας. Προτιμά να Τον παρακαλάμε εμείς οι ίδιοι. Μας χρωστάει χάρη, μάλιστα, όταν του ζητάμε ό,τι έχουμε ανάγκη. Μόνο Αυτός χρωστάει χάρη όταν Του ζητάμε, μόνο Αυτός δίνει εκείνα που δεν Του δανείσαμε. Κι αν δει ότι επιμένουμε στην προσευχή με πίστη και καρτερία, πληρώνει δίχως να απαιτεί ανταλλάγματα. Αν, όμως, δει ότι προσευχόμαστε με νωθρότητα, αναβάλλει την πληρωμή· όχι γιατί μας περιφρονεί ή μας αποστρέφε-ται, αλλά γιατί, όπως είπα, με την αναβολή αυτή μας κρατάει κοντά Του.

Πηγή: [alopsis.gr](http://alopsis.gr)